

Dragan Stojnić (1965) – Pekinška patka (1981):

Bila je tako lijepa

Bila je tako lijepa,
uvijek se sjećam nje.
Bila je tako lijepa,
kao tog jutra dan,
Divna je ona bila,
kada sam ostao sâm,
Više se nismo sreli,
jer nju je odnio* dan.

Sve je kao tajna
ostalo na keju tom,
Oči, njene ruke,
plačni pogled njen,
Možda je tako bolje,
zaborav briše sve,
Al' ipak, ipak često,
često se sjetim nje.

(...)

(francuska originalna šansona: *Alain Barrière – Elle était si jolie*)

tako – so
sjèćati se, -ām se *ipf* + G – sich erinnern; nje – *hier*: an sie
kao – wie (*Vergleich*)
dîvan – wunderbar, wunderschön
òstati, òstanem *pf* – bleiben; sâm - allein
srësti, srëtnem (se) *pf* – (sich) treffen
nju – sie (*A fsg*); òdnijëti, odnësem, òdnio* *pf* – wegbringen, wegtragen

svè - alles; tâjna – Geheimnis
këj – Quai
pläčni – verweint, weinerlich; pøgled – Blick
bòlje – besser
zàborav – Vergessen; brìsatí, brìšem *ipf* – wischen, ausradieren
ìpak – dennoch, trotzdem
sjètiti se, -im *pf* – sich erinnern

*Verben, die im *ijekavischen* die Endung -jeti im Infinitiv aufweisen, haben im Partizip Aktiv folgende Formen: *m sg -io, f sg -jela, n sg -jelo; m pl -jeli, f pl -jele, n pl -jela*.

So z.B.: živjeti, živio, živjela; voljeti, volio, voljela etc.